

Sygn. akt VII U 266/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 czerwca 2018 r. w Warszawie
sprawy J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W.

o rentę socjalną

na skutek odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W.

z dnia 25 stycznia 2017 r. znak: (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

J. K. w dniu 21 lutego 2017 r. wniosła odwołanie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie od decyzji z dnia 25 stycznia 2017 r., znak: (...) Odwołująca nie zgodziła się ze stwierdzeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 21 stycznia 2017 r., jakoby nie była całkowicie niezdolna do pracy. Ubezpieczona wniosła o wskazanie przez organ rentowy, jakie elementy jej stanu zdrowia uległy poprawie doprowadzając do uchylecia orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 17 grudnia 2015 r. W ocenie odwołującej organ rentowy nie wykazał, w jaki sposób niepełnosprawność jej organizmu, mająca charakter przewlekły, uległa poprawie ze stanu znacznego do umiarkowanego, pozwalając jej na podjęcie jakiejkolwiek pracy (k. 2 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 9 marca 2017 r. wniósł o jej odrzucenie na podstawie art. 477⁽⁹⁾ § 1 k.p.c. wskazując, że ubezpieczona odwołała się od orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS, zamiast od decyzji organu rentowego. W przypadku nieuwzględnienia wniosku, organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania od decyzji z dnia 25 stycznia 2017 r., znak: (...)

na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 k.p.c., ponieważ Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 20 stycznia 2017 r. stwierdziła, że odwołująca nie jest całkowicie niezdolna do pracy (k. 7 a. s.).

Sąd postanowieniem z dnia 21 marca 2017 r. dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy specjalistów nefrologa i ortopedy celem ustalenia, czy odwołująca jest całkowicie niezdolna do pracy zarobkowej, czy jest to niezdolność trwała czy okresowa,

a jeżeli okresowa, to na jaki okres oraz, czy naruszenie sprawności organizmu powstało przed ukończeniem 18-tego roku życia, w trakcie nauki w szkole wyższej przed ukończeniem 25-tego roku życia oraz w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej (k. 10 a. s.).

Po sporządzeniu opinii przez biegłych sądowych w/w specjalności, odwołująca w piśmie procesowym z dnia 3 października 2017 r. wniosła o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu medycyny pracy, co też Sąd postanowił na rozprawie w dniu 10 października 2017 r. (k. 85 i 87 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. decyzją z dnia 13 stycznia 2016 r., znak:(...) przyznał J. K. prawo do pobierania renty socjalnej w okresie od dnia 1 listopada 2015 r. do dnia 31 grudnia 2016 r., na skutek jej wniosku złożonego w dniu 10 listopada 2015 r. (k. 1 i 10 a. r.).

Ubezpieczona w dniu 4 listopada 2016 r. złożyła wniosek do organu rentowego o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 15 a. r.).

W toku rozpoznawania wniosku podczas prowadzonego przez organ rentowy postępowania wyjaśniającego, lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 15 grudnia 2016 r. uznał, że odwołująca nie jest całkowicie niezdolna do pracy (k. 17 a. r.).

Na skutek sprzeciwu odwołującej z dnia 9 stycznia 2017 r., Komisja Lekarska ZUS wydała orzeczenie z dnia 20 stycznia 2017 r., zgodnie z którym podtrzymano stanowisko wyrażone przez lekarza orzecznika ZUS (k. 69 dok. lek. i k. 18 a. r.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W., po rozpoznaniu wniosku, wydał zaskarżoną decyzję z dnia 25 stycznia 2017 r., znak: (...) zgodnie z którą odmówił odwołującej prawa do renty socjalnej. Organ rentowy uzasadniając swoje stanowisko wskazał, że Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 20 stycznia 2017 r. nie stwierdziła u odwołującej całkowitej niezdolności do pracy (k. 21 a. r.).

Sąd na podstawie opinii biegłych sądowych ustalił, że u odwołującej rozpoznano:

- w zakresie nefrologicznym nefropatię pozapalną nerki w okresie zachowanej wydolności nerek, zaburzenia czynności wydalniczej układu moczowego pod postacią dysfunkcji zwieraczowo-wypieraczowej pęcherza moczowego, a w wywiadach: moczenie dzienne i nocne, zabiegi poszerzenia cewki moczowej w 2001 r. i w 2004 r. oraz nawracające zakażenia układu moczowego. Ze względu na te schorzenia konieczne jest przestrzeganie higienicznego trybu życia, okresowe wykonywanie podstawowych badań diagnostycznych układu moczowego oraz okresowa kontrola w poradniach specjalistycznych. Biorąc pod uwagę wyniki dostępnych badań diagnostycznych, w tym brak kolejnych nawrotów zakażeń układu moczowego w ostatnim roku, jedynie miernego stopnia zaburzenia czynności wydalniczej układu moczowego oraz w szczególności zachowaną wydolność nerek, nie ma wystarczających podstaw, aby uznać odwołującą za osobę całkowicie niezdolną do pracy z powodu schorzeń układu moczowego (k. 33-35 a. s.);

- w zakresie ortopedycznym skoliozę lędźwiową. Analiza przedstawionej dokumentacji, zebrany wywiad oraz przeprowadzone badanie pozwalają stwierdzić, że odwołująca nie utraciła całkowicie zdolności do pracy. Badania obrazowe uwidaczniają zmiany skoliozytyczne kręgosłupa, ale są one o niewielkim stopniu zaawansowania. Przeprowadzone badanie ortopedyczne nie ujawnia takiej dysfunkcji narządu ruchu, w stopniu który powodowałby całkowitą niezdolność do pracy. Ruchy kręgosłupa są wykonywane swobodnie w zakresie zbliżonym do prawidłowego, natomiast w zakresie kończyn nie występuje dysfunkcja. Ruchy w stawach, siła mięśniowa, chwytność i wydolność

chodu są prawidłowe. Odwołująca może wykonywać proste prace fizyczne lekkie i średnio-ciężkie oraz takie, które nie wymagają dźwigania (k. 53-54 a. s.);

- w zakresie medycyny pracy upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim, wodonercze prawostronne w przebiegu zwężenia połączenia miedniczkowo-moczowodowego po stronie prawej, stan po pieloplastyce prawostronnej laparoskopowej w czerwcu 2017 r., nawracające infekcje dróg moczowych oraz skoliozę lędźwiową. Odwołująca z powodu naruszenia sprawności organizmu nie jest całkowicie niezdolna do pracy. Ubezpieczona nie wymaga leczenia psychiatrycznego a skolioza kręgosłupa narusza sprawność jej organizmu w stopniu miernym. Wodonercze prawostronne w przebiegu zwężenia połączenia miedniczkowo-moczowodowego po stronie prawej oraz nawracające infekcje układu moczowego wymagają opieki specjalistycznej i okresowego leczenia, ale nie sprowadzają na odwołującą całkowitej niezdolności do pracy (k. 107-109 a. s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach sprawy i w aktach rentowych oraz na podstawie opinii biegłych sądowych z zakresu nefrologii, ortopedii i medycyny pracy. Autentyczność dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron, dlatego Sąd uznał je za pełnowartościowy materiał dowodowy.

W ocenie Sądu opinie biegłych sądowych lekarzy specjalistów są wiarygodnym dowodem w sprawie, gdyż wydane zostały w oparciu o obiektywne wyniki badań odwołującej i bezpośrednie badanie przez lekarzy, którzy są specjalistami w swoich dziedzinach posiadającymi bogatą wiedzę medyczną oraz wieloletnie doświadczenie zawodowe. Zdaniem Sądu opinie powołanych w sprawie biegłych nie pozostawiają żadnych wątpliwości co do dokładnego określenia stanu zdrowia odwołującej,

W tym stanie rzeczy w ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowił wystarczającą podstawę do wydania orzeczenia kończącego postępowanie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. z dnia 25 stycznia 2017 r., znak: (...)jako zasadne zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 4 ust. 1-3 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2013 r. poz. 982 z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą o rencie socjalnej” - renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18-tego roku życia;
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25-tego roku życia;
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Osobie, która spełnia warunki określone w ust. 1, przysługuje:

- 1) renta socjalna stała - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest trwała;
- 2) renta socjalna okresowa - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowa.

Renta socjalna okresowa przysługuje przez okres wskazany w decyzji jednostki organizacyjnej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, zwanego dalej Zakładem.

W myśl art. 5 ustawy o rencie socjalnej, ustalenia całkowitej niezdolności do pracy dokonuje lekarz orzecznik Zakładu na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 887 z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą o emeryturach i rentach”.

Przy tym Sąd zważył, że niezdolność do pracy jest kategorią ubezpieczenia społecznego łączącą się z całkowitą lub częściową utratą zdolności do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu bez rokowania jej odzyskania po przekwalifikowaniu zgodnie z art. 12 ustawy o emeryturach i rentach.

Przy ocenie stopnia i trwałości tej niezdolności oraz rokowania co do jej odzyskania uwzględnia się zarówno stopień naruszenia sprawności organizmu, możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, jak i możliwość wykonywania pracy dotychczasowej lub podjęcia innej oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne ubezpieczonego w świetle art. 13 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach.

Prawo do świadczenia w postaci renty socjalnej przysługuje zatem w wypadku wypełnienia wszystkich przesłanek zawartych w art. 4 ust. 1 ustawy o rencie socjalnej. Sąd zważył, że w szczególności u osoby wnioskującej musi zaistnieć całkowita niezdolność do pracy ustalana w trybie przepisów ustawy o emeryturach i rentach. W niniejszej sprawie jedyną kwestią sporną było ustalenie, czy ubezpieczona jest całkowicie niezdolna do pracy i czy niezdolność ta powstała: przed ukończeniem 18-tego roku życia; w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25-tego roku życia; w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej. Natomiast pozostałe przesłanki związane z prawem do świadczenia nie stanowiły przedmiotu sporu między stronami.

Na podstawie analizy zgromadzonej dokumentacji medycznej w toku postępowania wyjaśniającego oraz postępowania sądowego dotyczącej stanu zdrowia odwołującej oraz w oparciu o opinie biegłych sądowych lekarzy z zakresu nefrologii, ortopedii i medycyny pracy, Sąd doszedł do przekonania, że nie jest ona osobą całkowicie niezdolną do pracy.

Jak podniesiono w ocenie stanu faktycznego niniejszej sprawy, biegli sądowi badający schorzenia ubezpieczonej posiadają wieloletnie doświadczenie w opiniowaniu tożsamyh spraw, a co za tym idzie sporządzone przez nich opinie posiadają wysoki walor dowodowy. Sąd doszedł do wniosku, że niewątpliwie bezspornym jest, że ubezpieczona jest osobą mającą poważne problemy zdrowotne. Jednakże zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, aby ubiegający się o prawo do pobierania renty socjalnej mógł ją utrzymać, musi być uznany za całkowicie niezdolny do pracy. Brak wypełnienia ostatniej przesłanki, budzącej spór w niniejszym postępowaniu, nie uprawnia ubezpieczonej w świetle prawa, do przedmiotowego świadczenia. Biegli wydali opinie w sprawie na podstawie rzetelnej dokumentacji medycznej opisującej stan zdrowia odwołującej. Biegli na jej podstawie wydali zbieżne ze sobą opinie, których treść oraz wnioski były logiczne, a zarazem nie zostały zakwestionowane przez strony toczącego się procesu.

Reasumując, Sąd zważył, że przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwoliło ustalić, że odwołująca nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy, a co za tym idzie nie posiada prawa do pobierania renty socjalnej.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji wyroku.

Zarządzenie: odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi odwołującej.

MK